

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1400. usque ad annum 1415 - Unacum Dissertatione
Præliminari Ad Historiam Sæculi XV.

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1767

VD18 90118286

§. 95. Roma a Ladislao capta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66281)

Sæcul. XV. gundo Regis gratiam, triumque defuncti
Æ.C. 1408. Aurelianensis Filiorum pacem, donec
 plena utrinque animorum conjunctio Car-
 nuti in Blesia anno sequenti Mense Mar-
 tio solemnī formula conclusa fuerit.

Quamvis hoc negotium non modice
 Regis, ac Principum studia distenta tene-
 ret, nihilo segnus tamen in eorum cor-
 dibus flagrabat extinguendi schismatis
 propositum. Carolus VI satis manifeste in-
 telligens, quod uterque Pontificum nil
 antiquius haberet, quam ut in sua quis-
 que obedientia Papalem retineret Tiaram,
 prætexentes, æmulum suam non nisi
 subdolo, nequaquam autem sincero ani-
 mo procedere, tandem neutri obedi-
 dum decernit, & in epistola ad omnes fi-
 deles jam quidem duodecima Januarii
 data, sed primum vigesima secunda ejus-
 dem Mensis promulgata, declarat, se ad
 proximum Ascensionis festum vigesima
 quarta Maji omnem obedientiam hisce
 Pontificibus sic dictis excussurum. Ve-
 rum antequam hoc tempus adveniret,
 nova inter ambos hosce Papas, eorum-
 que Cardinales jurgia fuere exorta.

§. XCV.

Roma a Ladislao occupata.

Niem. l. 3. Interea Ladislaus victricibus armis glo-
c. 27. & 28. riosus Romam ingreditur. Quo com-
 perto

perto Gregorius novos sumpsit animos, Sæcul. XV. A. C. 1408.
 spe fretus, sub auspiciis hujus Regis redi-
 tum quoque ad urbem sibi parandum;
 cum enim Ladislaus vigesima quinta A-
 prilis die Romanam urbem penitus suo
 subjecisset imperio, confestim suis Lega-
 tis apud Pontificem agentibus in manda-
 tis dedit, ut sanctitati suæ indicarent, se
 nullatenus concessurum, ut in unionis
 causa ulterius procederetur, donec ipse-
 met ad conservanda sua jura negotio in-
 teresse posset. Gregorius Ladislai au-
 ctoritate fultus, nec rerum, nec temporis
 rationem ultra habere visus est, nec de
 servanda promissi sui fide admoneri se
 patiebatur (*). Quemdam Carmelitam
 carceri

(*) *Theodoricus Niemus, cujus acerbus, & iniquus in Pontifices animus ubique perspicitur, Gregorium collusionis cum Rege Ladislao arguit, sed majorem fidem meretur Leonardus Aretinus, Auctor coævus, & qui gestorum ocularis testis, ac Pontifici a secretis erat, hic lib. 2. ep. 7. inquit, Sunt, qui putant, hanc totam rem a Pontifice de industria compositam, quo mentio omnis unitatis obrueretur, quod futurum erat, si Rex obtinisset. Nos hoc de Pontifice nullo modo credimus. Meram quoque hanc fuisse calumniam patet ex literis Gregorii ad Ladislaum sexta Idibus Septembris datis, in quibus ipsi acerbè exprobat suam ingrati-
 nem,*

Sæcul. XV. **A.C. 1408.** **¶** carceri mancipari jufferat, quod virili animo in quodam sermone præsentibus cunctis Legatis habito eum, ne fidem violaret, adhortari ausus esset, & Concionator iste in suo ergastulo misere periisset, nisi potenti amicorum suorum deprecatione libertati restitutus fuisset, quam tamen non aliter ac sub conditione haud amplius e suggestu dicendi obtinuit. Eodem quoque tempore Gregorii sanctione cautum est, ne deinceps ulla concionandi detur libertas, nisi prius a Viris, quorum fidem sibi exploratam habuerat, ejusmodi oratio examini subiecta fuisset. Hac severitate non parum omnes perterrebantur Prælati, quorum potior pars sub vario obtentu Luccam sese recepit. Nihil vero acrius Cardinalium animos afflixerat, quam conceptum Pontificis consilium, quo novos Cardinales creare meditabatur. Quare omnes intendebant nervos, ut Papam a suscepto proposito dimoverent, atque insuper habitis omnibus, quibus sollicitabantur, precibus, ac minis, nunquam Pontificis voto acquiescere volebant. Quinimo collatis

nem, perjuriam, iniquam urbis Romanæ invasionem, illique sub gravissimis poenis occupatorum restitutionem præcipit, quæ sane Gregorius, si eo conspirante Ladislaus urbem occupasset, perscribere timuisset.

collatis inter se consiliis, nunquam se, Sæcul. XV. A.C. 1408.
 quos Papa in Cardinalium ordinem intruderet, tanquam suos Confratres habituros, addito etiam jure jurando decreverunt. Pontifex tamen hæc eorum protestationes flocci habebat.

§. XCVI.

Novi quatuor Cardinales a Gregorio creati.

Quam ob rem absentibus suis Cardinalibus die Mercurii, quarta post Pascha hebdomade, quatuor novos creavit Niem. de schism. l. 3. c. 31.
 Purpuratos, horumque promotionem in pleno consistorio publicam fecit. Duo ex illis sui erant Nepotes, Antonius Corarius Bononiensium, & Gabriel Condulmerius Senensium Episcopus, qui postea Eugenii IV nomen ad Pontificatus sedem vocatus accepit. Reliqui duo erant Joannes Dominici e sacra Fratrum Prædicatorum familia, Ragusinus Archiepiscopus, & Jacobus Utinensis Protonotarius Apostolicus. Verum Cardinales seniores sese huic electioni opponentes nunquam eos agnoscere volebant, usquedum tandem in Concilio Constantensi confirmati fuere.

§. XCVII.